

Camí ral de Granollers a Sabadell

Llicà de Vall

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sector central del terme municipal, prop de l'antic mas de Cantallops
Emplaçament	Carretera C-155 (Avinguda del Vallès), al km. 13 prendre el camí de Sant Valerià, en direcció oest, uns 200 m. Trencall a l'esquerra (sud-oest).
Alçada:	139

Coordenades:

Latitud:	41.58213
Longitud:	2.23044
UTM Est (X):	435851
UTM Nord (Y):	4603668

Classificació

Número de fitxa	08108 - 63
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Romà Medieval Modern Contemporani
Segle	I-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Només es conserva un petit tram del camí
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08107A010000050000HS
Fitxes associades:	
Can Cantallops	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana

Descripció

De l'antic camí ral de Sabadell a Granollers en terme de Lliçà de Vall se'n conserva un tram d'uns 200 m, a la zona de Cantallops, on el traçat ha mantingut les característiques tradicionals. Amb la construcció de la carretera (actual C-155) i amb la urbanització en els últims decennis del sector més oriental del terme municipal la major part del traçat de l'antic camí s'ha perdut.

Des del terme de Granollers, per l'est, el camí entrava a Lliçà prop de la masia de can Gurri i seguia cap a can Coll, en direcció oest. Al km. 13 de l'actual Carretera C-155 coincidia en un tram d'uns 200 m amb el camí de Sant Valerià, a la zona de can Rabassola. Aquest tram es troba actualment asfaltat. Després el camí ral girava vers el sud-oest i seguia en paral·lel a l'actual carretera.

És en aquest sector, entre l'antic mas de Cantallops (avui totalment en ruïnes) i un barri dispers abans de l'actual urbanització de la Miranda, on s'ha conservat el traçat del camí amb les característiques tradicionals. Es tracta d'un camí carreter amb un recorregut força planer i sense traces d'empedrat. Els marges del camí conserven en algun punt reforços de pedra seca. Després de travessar un petit torrent per un gual el camí penetra de nou en zona semiurbana.

El camí segueix, ara ja asfaltat, per un carrer paral·lel a la carretera on hi ha algunes cases disperses i que desemboca al carrer Menorca de la urbanització de la Miranda. Continuava pel polígon de la Serra al llarg del carrer anomenat precisament Camí Ral i, una mica abans d'arribar a la masia de can Valls, continuava en la mateixa direcció sud-oest, cap a la zona de Gallecs, mentre que l'actual carretera fa un giragonsa cap al nord.

Observacions:

Dades documentals facilitades pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER).

Història

En època romana per aquest territori hi passaven diverses vies o camins romans. La ruta principal era la Via Augusta, que entrava a la península per la Jonquera i arribava fins a Cadis. Una variant transcorria per la costa, passant per Blanda (Blanes), Iluro (Mataró) i Barcino (Barcelona). L'altra variant, coneguda com el Camí dels Vasos Apol·linars, sí que transcorria directament per territori de Lliçà de Vall tot fent un recorregut més interior a través de la depressió prelitoral del Vallès. Venia de Girona i passava per la Vila Semproniana (Granollers) en direcció a Arragonem (Sabadell) i Ad-Fines (Martorell). En el tram de Lliçà de Vall aquesta via devia fer un itinerari semblant al del posterior camí ral, que coincideix força amb l'actual carretera C-155. El punt de confluència dels principals camins era la Vila Semproniana (Granollers) per on hi passava encara una via que unia Barcelona i Ausa (Vic) i una altra que comunicava Iluro (Mataró) i Aquae Calidae (Caldes de Montbuí).

A Lliçà de Vall es conserven les restes d'una torre de defensa circular d'època romana que devia tenir la funció de controlar el pas d'un camí secundari que es derivava de la via dels Vasos Apol·linars. Aquest camí devia seguir en paral·lel la riera de Merdans en direcció a Aquae Calidae (Caldes de Montbuí).

En època medieval el camí romà dels Vasos Apol·linars es va transformar en el camí ral de Granollers a Sabadell. Era un camí que s'utilitzava molt per anar a Montserrat, que a Catalunya era la fita principal dels pelegrins que feien el Camí de Sant Jaume. Tot i que no se'n conegui cap esment documental explícit, podem afirmar que els pelegrins que feien aquesta ruta seguint el que es coneixia com la Via Augusta interior passaven per Lliçà de Vall.

Al segle XVII aquest camí s'esmenta com a “camí regio” o, per exemple, “via per qua itur de Villa Granollers al Villam Sabadell”. Ja al segle XIX, en el mapa fet per l'Instituto Geográfico y Estadístico (1914) se l'anomena “Camino viejo de Sabadell a Granollers”. Sabem per tradició oral que el mas Cantallops, situat a peu del camí a la zona central del terme, feia funcions d'hostal. Finalment, l'any 1902 es va construir la moderna carretera de Granollers a Sabadell (actual C-155), que substituïa l'antic camí ral fent un recorregut molt similar i en alguns trams en paral·lel.

En els darrers anys s'han recuperat i potenciat els diferents ramals del Camí de Sant Jaume que hi havia a Catalunya. L'etapa 24 del Camí Català de Sant Jaume per la Via Augusta interior, que prové de Llinars del Vallès, passa per Lliçà de Vall.

Bibliografia

BUSTO VEIGA, Anna M. (2017). *Els nostres records. A l'Arxiu Municipal de Lliçà de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, P. 65-68.

CARRERAS FONT, Núria et al. (1999). *Lliçà de Vall, 1.000 anys d'història*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 21.

DANTI, J; GALOBART, Ll; RUIZ CALONJA, J (1995). *La Vall de Tenes. Natura, passat i present d'un racó del Vallès*. Mancomunitat de la Vall del Tenes, p. 79.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 36-37.

GARRIGA, Joan (1991). *De Licano Subteriore a Lliçà d'Avall/de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 16-17.

